

การศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัย สารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ A Study of Students' Competency in Short-term Courses of Surat Thani Polytechnic College Based on the Professional Qualification Framework in Line with the Needs of Enterprises

สรารุท สมบูรณ์
Sarawut Somboon

วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

Surat Thani Polytechnic College, Surat Thani 84000

Corresponding Author: E-mail: sarawutsomboon39@gmail.com

Received: 7 Jun. 2022; Revised: 13 Jun. 2022; Accepted: 13 Jun. 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการต่อสมรรถนะปัจจุบันและสมรรถนะที่ต้องการของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ และ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรในสถานประกอบการที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานของสถานประกอบการ จำนวน 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของสถานประกอบการ และแบบบันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของสถานประกอบการต่อระดับสมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับระดับสมรรถนะที่ต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากการวิเคราะห์การศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยภาพรวมความต้องการจำเป็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 0.226 และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานบุคคล 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการประยุกต์ใช้ ด้านทักษะ และด้านนวัตกรรม ตามลำดับ สำหรับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการวิทยาลัยควรกำหนดแนวทางการบริหารโดยใช้กระบวนการ PDCA มาประกอบในการบริหารจัดการที่ดำเนินการอย่าง

เป็นระบบตั้งแต่การวางแผนพัฒนาหลักสูตร พัฒนาครูผู้สอน ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีประกอบการจัดการศึกษา และควรมีการประเมินสมรรถนะผู้เรียนทุกปีการศึกษาเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ: สมรรถนะผู้เรียน หลักสูตรระยะสั้น กรอบคุณวุฒิชีพ

Abstract

The objectives of this research were to: 1) to study the opinions of enterprises on current and required competencies of short-term students of Surat Thani Polytechnic College based on the Professional Qualification Framework, 2) study the needs and requirements for students' competency development in short-term courses of Surat Thani Polytechnic College based on the Professional Qualification Framework in line with the needs of enterprises, and 3) study the guidelines for developing students' competency in short-term courses of Surat Thani Polytechnic College based on the Professional Qualification Framework. The sample group consisted of 109 personnel in the workplace where graduates of the short-term course of Surat Thani Polytechnic College worked as employees. The research instruments included questionnaires and discussion group recording forms. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results showed that the opinions of the enterprises towards the current level of students' competency of the short-term courses at Surat Thani Polytechnic College based on the Professional Qualification Framework and the needs of the enterprises was overall at the highest level. When considering the index of importance of the needs, the overall mean was 0.226. The top 3 needs for personnel management were application aspects, skills, and innovation aspects respectively. As for the guidelines for developing students' competency of short-term courses of Surat Thani Polytechnic College based on the Professional Qualification Framework in accordance with the needs of the enterprises, the suggestions were on the application of the PDCA process in systematic management from the planning of curriculum development, teacher development, and encouraging the use of technology in instruction. In addition, there should be assessed an annual assessment on students' competency as a database for systematic development.

Keywords: Students' Competency, Short-term Courses, Professional Qualifications Framework

1. บทนำ

การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.) ระดับเทคนิค (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส.) และระดับเทคโนโลยี (ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หรือ ทล.บ.) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะยาว และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ชุมชน ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ โดยในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานอาชีพ ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะ ความรู้ และความสามารถที่เข้มแข็ง การจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ [1] และเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา

ผู้เรียนคือหลักสูตรที่จะต้องพัฒนามาจากมาตรฐานสมรรถนะหรือมาตรฐานอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อดำเนินการพัฒนามาตรฐานอาชีพและกรอบคุณวุฒินิวชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการแต่ละประเภท [2] และหลักสูตรจะมีการระบุถึงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอย่างชัดเจนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ และมีการเพิ่มทักษะการใช้ภาษาและเทคโนโลยีที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า หลักสูตรอาชีวศึกษามีรูปแบบที่เน้นการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน โดยจัดให้ผู้เรียนได้บรรลุในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นความสำเร็จสูงสุดของหลักสูตรอาชีวศึกษาจึงไม่ได้วัดเฉพาะผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเท่านั้น แต่เน้นถึงผลสัมฤทธิ์จากการวัดผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่ออกไปปฏิบัติงานกับสถานประกอบการ

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 เน้นความสำคัญของการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพพระระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงได้กำหนดนโยบายในการยกระดับทักษะฝีมือและเตรียมความพร้อมแก่กลุ่มเป้าหมายให้มีสมรรถนะที่ได้มาตรฐานสากล โดยพัฒนาระบบการจัดการอาชีวศึกษา ตามแรงขับเคลื่อนจากผู้ใช้ “Demand Driven” ภายใต้ความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการซึ่งเป็นหน่วยที่ใช้ผลผลิตของอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน และฝึกอบรมวิชาชีพให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ [3]

ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ที่จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานซึ่งก็คือสมรรถนะของผู้เรียนนั่นเอง ซึ่งชูชัย [4] ได้ให้นิยามสมรรถนะว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคคล และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ค่านิยม และเป้าหมายขององค์กรซึ่งทำให้การปฏิบัติงานของบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คุณลักษณะดังกล่าวเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เหมาะสม ดังนั้น สมรรถนะของบุคลากรจึงมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร ทั้งนี้เพราะองค์กรจะประกอบด้วยบุคลากรที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนการดำเนินการในองค์กร เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การประเมินสมรรถนะของผู้เรียนจะช่วยให้อำนาจและเข้าใจว่าผู้เรียนมีสมรรถนะอยู่ในระดับใด สามารถนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรระยะสั้น พ.ศ. 2558 หมวด 1 หลักสูตร ข้อ 7 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเป็นการศึกษานอกระบบ โดยให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรตามกรอบการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่กำหนด โดยการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการ ผู้ประกอบอาชีพตามหลักสูตร สังคม ชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และคำนึงถึงที่นักศึกษาจะนำไปใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การประกอบอาชีพเสริม การเปลี่ยนอาชีพใหม่ การพัฒนางานในอาชีพเดิม การเข้าทดสอบมาตรฐานอาชีพ การเข้าทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ และข้อ 8 ให้สถานศึกษากำหนดระบบประกันคุณภาพหลักสูตรแต่ละหลักสูตรให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ (1) คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา (2) การบริหารหลักสูตร (3) ทรัพยากรประกอบการจัดการศึกษา และ (4) ความต้องการของตลาดแรงงาน

สังคมและชุมชน [5] ทั้งนี้ในการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาก็จะยึดตามแนวการจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยเน้นการจัดการศึกษาที่เรียกว่าหลักสูตรฐานสมรรถนะ และยึดกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพื่อต้องการพัฒนาผู้เรียนให้ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ที่จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานซึ่งก็คือสมรรถนะของผู้เรียนนั่นเอง

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ที่ดูแลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันและเป็นไปตามความต้องการของผู้ประกอบการ จึงมีแนวคิดที่จะศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ โดยใช้กรอบแนวคิดของนักวิชาการ และของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านผลผลิต ด้านนวัตกรรม ด้านการประยุกต์ใช้ และด้านความรับผิดชอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ รวมถึงสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการ ต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

2.2 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการ ที่มีต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคลากรในสถานประกอบการ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานของสถานประกอบการ จำนวน 143 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรในสถานประกอบการ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานของสถานประกอบการ ซึ่งจะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จาก 6 สาขาวิชา จำนวน 105 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale)

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1) ผู้วิจัยดำเนินการร่วมกับงานสารบรรณ เพื่อส่งแบบสอบถามให้สถานประกอบการที่พนักงานที่จบจากวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีปฏิบัติงาน และให้ตอบกลับทางไปรษณีย์ที่ผู้วิจัยได้แนบซองและกำหนดซองเพื่อให้จัดส่งกลับคืนวิทยาลัยเพื่อรวบรวมให้กับผู้วิจัย ซึ่ง

แบบสอบถามจำนวน 105 ฉบับ ได้คืนมาจำนวน 105 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.2) เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลต่อไป

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของบุคลากรในสถานประกอบการผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็น เพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%)

4.2) การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4.3) การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$)

5) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) จากแบบสอบถามผู้วิจัยใช้สถิติ ดังนี้ ค่าความถี่ (f) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยการจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group)

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานประกอบการ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ การจัดทำแผนงานและโครงการของสถานศึกษา โดยการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive

Sampling) จำนวน 9 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบบันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่ม ซึ่งเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ตามผลที่ได้จากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำบันทึกข้อความขออนุญาตจากผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดสนทนากลุ่มไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดสนทนากลุ่มและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยโดยการจัดสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง ตามวัน เวลาและสถานที่นัดหมาย

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามประเด็น มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

การศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ	สมรรถนะปัจจุบัน			สมรรถนะที่ต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรู้	3.77	.68	มาก	4.61	.52	มากที่สุด
2. ด้านทักษะ	3.66	.71	มาก	4.55	.55	มากที่สุด
3. ด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์	3.67	.67	มาก	4.40	.52	มาก
4. ด้านผลผลิต	3.73	.63	มาก	4.59	.48	มากที่สุด
5. ด้านนวัตกรรม	3.69	.69	มาก	4.56	.53	มากที่สุด
6. ด้านการประยุกต์ใช้	3.71	.70	มาก	4.62	.49	มากที่สุด
7. ด้านความรับผิดชอบ	3.87	.51	มาก	4.59	.51	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	.65	มาก	4.56	.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ มีสมรรถนะปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีสมรรถนะ

ที่ต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ตารางที่ 2 ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

การศึกษาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ	$PNI_{modified}$	ลำดับ
1. ด้านความรู้	0.228	5
2. ด้านทักษะ	0.243	2
3. ด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์	0.200	6
4. ด้านผลผลิต	0.232	4
5. ด้านนวัตกรรม	0.240	3
6. ด้านการประยุกต์ใช้	0.248	1
7. ด้านความรับผิดชอบ	0.188	7
ค่าเฉลี่ยรวม	0.226	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ จากการวิเคราะห์สมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 0.226 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประยุกต์ใช้ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 ($PNI_{modified} = 0.248$) ด้านทักษะ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 ($PNI_{modified} = 0.243$) ด้านนวัตกรรม มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 ($PNI_{modified} = 0.240$) ด้านผลผลิต มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 ($PNI_{modified} = 0.232$) ด้านความรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 ($PNI_{modified} = 0.228$) ด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 6 ($PNI_{modified} = 0.200$) และด้านความรับผิดชอบ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 7 ($PNI_{modified} = 0.188$)

4.3 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ พบว่า ความต้องการของสถานประกอบการใน 3 ลำดับแรกของแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านความรู้ ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานที่ปฏิบัติ มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศหรือภาษาในประเทศอาเซียน และมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการด้านวิชาชีพในสาขาที่เรียน 2) ด้านทักษะ ได้แก่ มีทักษะและเทคนิคในการปฏิบัติงานในสาขาที่เรียน และสาขาที่เกี่ยวข้อง มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน และมีทักษะในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และเครื่องจักรในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จภายในเวลาที่กำหนด และมีความซื่อสัตย์ สุจริต ต่อหน้าที่ต่อวิชาชีพ ต่อตนเอง 4) ด้านผลผลิต ได้แก่ สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลุล่วงด้วยดีมีความสามารถในการใช้ความรู้และเทคนิคต่าง ๆ แก้ปัญหางานที่ปฏิบัติจนลุล่วงไปด้วยดี และผลผลิตของงานที่ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนด 5) ด้านนวัตกรรม ได้แก่ มีการใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน มีการ

พัฒนางานหรือคิดค้นนวัตกรรมประกอบการปฏิบัติงาน และสามารถประเมินผลการทำงานของตนเองได้ 6) ด้านการประยุกต์ใช้ ได้แก่ มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ มีความสามารถในการบูรณาการการปฏิบัติงานในสายงานที่เกี่ยวข้องได้ และมีความรู้ความสามารถในปฏิบัติงานได้อย่างหลากหลาย 7) ด้านความรับผิดชอบ ได้แก่ มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานโดยรวม และสามารถตัดสินใจในการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง

5. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลและอภิปรายผล

1) ผลการศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยสมรรถนะปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านความรู้ พบว่าสมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะ พบว่า สมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์ พบว่าสมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผลผลิต พบว่า สมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับมากที่สุด ด้านนวัตกรรม พบว่า สมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการประยุกต์ใช้ พบว่า สมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความรับผิดชอบ พบว่า สมรรถนะปัจจุบันของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับ สำหรับสมรรถนะที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียน โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้นที่เน้นผู้เรียนนำองค์ความรู้ไปต่อยอดในการปฏิบัติงานอาชีพในสถานประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสถานประกอบการจึงมีความคาดหวังค่อนข้างสูงที่ต้องการให้พนักงานที่ได้ไปเติมเต็ม โดยเฉพาะด้านทักษะที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน จึงมีความต้องการหรือมีความประสงค์ให้ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพอย่างน้อยระดับ 3 หรือระดับ 4 เพื่อนำไปใช้ประกอบการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อความสำเร็จของสถานประกอบการด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีวรรณ และคณะ [6] ได้ศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีต่อความพึงพอใจในการจัดการศึกษาในหลักสูตร (พ.ศ. 2550) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับศิริรัตน์และภัทราจิตร [7] ได้ศึกษาวิจัยความต้องการของผู้ประกอบการที่มีต่อหลักสูตรบัญชี

บัณฑิต และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กรณีศึกษาผู้ประกอบการในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนางเจริญ ร้อยเอ็ด นครพนมและศรีสะเกษ จากผลการศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการที่มีต่อบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พบว่าผู้ประกอบการมีความต้องการบัณฑิตที่มีคุณสมบัติด้านคุณธรรมจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.60 รองลงมาด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 88.20 ด้านทักษะทางปัญญา คิดเป็นร้อยละ 87.60 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 83.80 และด้านความรู้ คิดเป็นร้อยละ 82.40 ตามลำดับ

2) ผลการศึกษาผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ พบว่าค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) โดยภาพรวมอยู่ที่ 0.226 โดยมีด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านผลผลิต ด้านนวัตกรรม และด้านการประยุกต์ใช้ ที่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า มีถึง 20 รายการ ที่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม ได้แก่ มีทักษะและเทคนิคในการปฏิบัติงานในสาขาที่เรียนและสาขาที่เกี่ยวข้อง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานที่ปฏิบัติ มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศหรือภาษาในประเทศอาเซียน มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน มีการใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการด้านวิชาชีพในสาขาที่เรียน มีการพัฒนางานหรือคิดค้นนวัตกรรมประกอบการปฏิบัติงาน มีทักษะในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักรในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จภายในเวลาที่กำหนด มีทักษะด้านการสื่อสารด้านภาษาไทยอย่างเหมาะสมทำให้การประสานงานบรรลุตามเป้าหมาย สามารถปฏิบัติงานใน

หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และมีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีความสามารถในการบูรณาการการปฏิบัติงานในสายงานที่เกี่ยวข้องได้ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ต่อตนเอง มีความรู้ด้านการบริหารจัดการระดับต้นและนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม มีความตรงต่อเวลา มีความสามารถในการใช้ความรู้และเทคนิคต่าง ๆ แก้ปัญหางานที่ปฏิบัติจนลุล่วงไปด้วยดี และมีระเบียบวินัย เคารพกฎในการปฏิบัติงาน แสดงว่าสถานประกอบการมีความต้องการจำเป็นให้วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี มีการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นเพื่อให้เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิตัววิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ประกอบในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะด้านการประยุกต์ใช้ด้านทักษะ และด้านนวัตกรรมมีความต้องการในระดับที่สูง ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านหลักสูตร รูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ พัฒนาครู และจัดสื่อ แหล่งเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้น ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนหลักสูตรระยะสั้นเวลาในการเรียนค่อนข้างน้อยดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอนตามบริบทของผู้เรียนที่จะต้องแตกต่างกับการเรียนการสอนในรูปแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับองค์ความรู้ [8] ได้จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเรื่อง การทำน้ำสมุนไพร ทั้งนี้เพื่อเป็นอาชีพเสริมเนื่องจากการจัดการฝึกอบรมระยะสั้น เป็นการเสริมสร้างความรู้และฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพียงระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่าง ๆ หลังจากได้รับการฝึกอบรม สามารถแก้ไขปัญหารายได้ในครัวเรือน และชุมชน รวมถึงประเทศชาติที่ยั่งยืนต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ [9] ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องการประเมินผลตามสภาพจริงสำหรับวิทยากรอาชีพระยะสั้น อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการของหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหา สื่อการฝึกอบรม และการวัดประเมินผล จึงทำให้การจัดการเรียนรู้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นประสบความสำเร็จ

3) ผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้

เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ตามกรอบคุณวุฒิตัววิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ จากการจัดกลุ่มสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานีตามกรอบคุณวุฒิตัววิชาชีพ วิทยาลัยควรกำหนดแนวทางการบริหารด้วยกระบวนการ PDCA ตั้งแต่ด้านการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาครูผู้สอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้มีการพัฒนาสมรรถนะให้ครบถ้วนตรงตามมาตรฐานอาชีพโดยกรอบคุณวุฒิตัววิชาชีพ ระดับ 4 ที่กำหนดให้เป็นผู้ชำนาญการในอาชีพ มีทักษะทางเทคนิคในการปฏิบัติงาน มีทักษะทางความคิดและปฏิบัติที่หลากหลาย ครอบคลุมการปฏิบัติงาน หาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานโดยใช้ทฤษฎีและเทคนิคอย่างอิสระด้วยตนเอง และสถานศึกษาควรมีการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา เพื่อนำสู่การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร รูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมนึก [10] ที่ได้ศึกษาวิจัยแนวทางการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ควรดำเนินการตามกระบวนการ PDCA ประกอบด้วย

- 1) ด้านการวางแผน คือ สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้คณะกรรมการสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมรวมถึงบทบาทหน้าที่ของตนที่สถานศึกษา
- 2) ด้านการปฏิบัติงาน คือ สถานศึกษาควรดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถานศึกษากับชุมชน ซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู กรรมการสถานศึกษาและชุมชน และให้คณะกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาและช่วยระดมทุนทรัพยากรในการจัดทุนทางการศึกษา
- 3) ด้านการติดตามประเมินผล คือ สถานศึกษาควรจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้กับกรรมการสถานศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำกับติดตาม และ
- 4) ด้านการปรับปรุงแก้ไข คือ สถานศึกษา

ควรมีการประชุมกรรมการสถานศึกษา เพื่อร่วมกันอภิปรายโดยให้คณะกรรมการแสดงความคิดเห็นผลของการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ผ่านมา เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงใช้ในต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) สถานศึกษาควรนำผลการศึกษา ไปใช้วางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร พัฒนาครูผู้สอนและจัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิวิชาชีพตามความต้องการของสถานประกอบการ

2) สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนควรนำผลการศึกษาไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ เสริมทักษะและเทคนิคในการปฏิบัติงานในสาขาที่เรียนและสาขาที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานที่ปฏิบัติ มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศหรือภาษาในประเทศอาเซียน และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้นในสาขาต่าง ๆ โดยใช้รูปแบบความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

2) ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพตามความต้องการของสถานประกอบการจำแนกตามสาขาวิชา

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ การจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- [3] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- [4] ชูชัย สมิทธิกร. (2558). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยเรื่องการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2558. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- [6] ฉวีวรรณ แจ่มกิจ และคณะ. (2554). คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร. กรุงเทพมหานคร: คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [7] ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์ และภัทราจิตร แสงสว่าง. (2558). ความต้องการของผู้ประกอบการที่มีต่อหลักสูตรบัญชีบัณฑิต และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กรณีศึกษาผู้ประกอบการในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ร้อยเอ็ด นครพนมและศรีสะเกษ. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- [8] อังคณา เรืองชัย. (2555). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เรื่อง การทำน้ำสมุนไพรเพื่อเป็นอาชีพเสริมในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

- [9] จิราภรณ์ วัชรปรการ. (2550). การพัฒนาหลักสูตร
ฝึกอบรม เรื่องการประเมินผลตามสภาพจริง สำหรับ
วิทยากรอาชีพระยะสั้น อำเภอบ่อพลอย จังหวัด
กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตร
และวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- [10] สมนึก ฟักนุด. (2559). แนวทางการมีส่วนร่วมใน
การจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, นครสวรรค์.